

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Družinske Preživnine](#) > Estonia

Družinske preživnine

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estonija

1 Kaj pomenita izraza „preživnina – preživljanje“ in „preživninska obveznost“? Katere osebe morajo plačati preživnino drugi osebi?

V skladu z estonsko ustavo preživninska obveznost pomeni dolžnost družine, da poskrbi za svoje člane, ki potrebujejo pomoč.

Preživnina je znesek, ki se običajno plačuje redno v denarni obliki. Sodišče lahko na zahtevo upravičenca v nekaterih primerih odredi, da se preživninska obveznost plača kot enkratni znesek. Če za to obstaja utemeljen razlog, lahko oseba, ki mora plačevati preživnino mladoletnemu otroku, zahteva, naj se ji dovoli, da preživninsko obveznost izpolnjuje v nedenarni obliki.

Običajno so za plačevanje preživninske obveznosti osebi, ki potrebuje pomoč, odgovorni njeni predniki ali potomci v prvem kolenu. Drugače rečeno, polnoletni otroci in starši so vzajemno zavezani, da preživljajo drug drugega. Predniki v drugem kolenu imajo preživninsko obveznost do svojih mladoletnih potomcev. Tudi zakonca imata obveznost, da s svojim delom in premoženjem vzdržujeta svojo družino, kar vključuje dejavnosti za pokrivanje stroškov skupnega gospodinjstva ter zadovoljitev običajnih in izjemnih potreb katerega koli zakonca in njunih otrok. Obveznost zagotavljanja preživnine osebi, ki potrebuje pomoč, lahko zajema tudi razvezanega zakonca ali osebo, s katero zavezanec ni v zakonski zvezi, vendar ima z njo otroka.

Preživnino v obliki dodatka plačuje starš mladoletnega otroka, zlasti če ne živi z otrokom ali ne sodeluje pri njegovem varstvu in vzgoji. Razvezani zakonec osebe, ki potrebuje pomoč, ji mora zagotavljati preživnino, predvsem če se ta po razvezi zakonske zveze ne more sama preživljati, ker je prevzela odgovornost za varstvo in vzgojo otroka, ali če potrebuje pomoč zaradi starosti ali zdravstvenega stanja. Oseba, ki ima otroka z osebo, ki potrebuje pomoč, mora zagotavljati preživnino osem tednov pred rojstvom otroka in 12 tednov po njem ter tudi pozneje, če oseba potrebuje pomoč zaradi zdravstvenih težav, ki so posledica varstva in vzgoje otroka, nosečnosti ali poroda.

2 Do katere starosti je otrok upravičen do preživnine? Ali se predpisi za preživljanje mladoletnikov razlikujejo od predpisov za preživljanje odraslih?

Polnoletnost nastopi z dopolnjenim 18. letom, oseba, mlajša od 18 let, pa je mladoletna. Mladoletni otrok je upravičen do preživnine, preživljati pa sta ga dolžna predvsem njegova starša po enakih delih. Otrok, ki je dopolnil 18 let in nadaljuje izobraževanje po osnovnošolskem ali srednješolskem izobraževalnem programu na osnovni šoli, srednji šoli ali ustanovi za poklicno izobraževanje ali pa pridobiva visokošolsko izobrazbo na univerzi, je prav tako upravičen do preživnine, vendar le do dopolnjenega 21. leta. Osnova za izračun preživnine za mladoletne otroke se razlikuje od osnove za polnoletne otroke. Pri izračunu preživnine za polnoletne otroke se višina preživnine določi na podlagi potreb in običajnega načina življenja upravičenca, pri čemer pa se predpostavlja, da so polnoletne osebe sposobne vsaj del sredstev za preživljanje zaslužiti samostojno. Oseba je do preživnine upravičena le, če po doseženi polnoletnosti nima sredstev, da bi se preživljala, in zaradi študija ali drugega utemeljenega razloga ni mogoče pričakovati, da si bo zagotovila dohodek za izpolnjevanje svojih potreb.

Polnoletni otroci morajo v primeru, da je bila obveznost plačila preživnine preklicana na podlagi predhodne sodne odločbe, še enkrat samostojno vložiti zahtevek pri sodišču, če želijo, da se plačilo preživnine nadaljuje po njihovi polnoletnosti.

Drugi predniki ali potomci, ki se niso zmožni sami preživljati, so upravičeni do prejemanja preživnine, če se ugotovi, da potrebujejo pomoč.

3 Naj se za pridobitev preživnine obrnem na pristojni organ ali na sodišče? Kateri so glavni elementi tega postopka?

Od starša mladoletnega otroka se lahko zahteva, naj izpolnjuje preživninsko obveznost. Če starš preživnine ne plačuje prostovoljno, se lahko na sodišču vloži zahteva za plačilo preživnine. Za preživnino se zaprosi tako, da se pri sodišču vloži prošnja za hitri postopek v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom za preživnino za otroka ali tožbeni zahtevek (tožba za preživnino). Državna taksa se ne zaračuna, če se vloži zahtevek za preživnino za mladoletnega otroka.

Hitri postopek v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom je poenostavljen postopek, pri katerem se lahko plačilo preživnine odredi le, če se zahteva preživnina za mladoletnega otroka, če je ime starša, ki mu je naloženo plačevanje preživnine, navedeno na otrokovem rojstnem listu, če preživnina mesečno ne presega 1,5-kratnika najnižje preživnine (glej vprašanje 8) in če drugi starš ne izpodbija plačevanja preživnine. Če pogoji za predložitev plačilnega naloga niso izpolnjeni, je treba za pridobitev preživnine vložiti tožbeni zahtevek na okrajnem sodišču (maakohus), na območju katerega ima otrok stalno prebivališče.

Več informacij o hitrem postopku v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom za preživnino za mladoletnega otroka je na voljo [tukaj](#). Obrazec tožbenega zahtevka za plačilo preživnine za otroka je na voljo [tukaj](#).

4 Ali se zahtevek lahko vloži v imenu sorodnika (če da, do katerega kolena) ali v imenu otroka?

Mladoletni otroci so upravičeni do prejemanja preživnine. Ker ima mladoletni otrok omejeno pravno in poslovno sposobnost, tožbeni zahtevek v njegovem imenu na sodišču vloži njegov zakoniti zastopnik – starš, ki ima pravico do varstva in vzgoje otroka. Če je bil otroku dodeljen zakoniti skrbnik, ta vloži tožbo kot otrokov zakoniti zastopnik.

Odrasla oseba, ki je pravno in poslovno sposobna, sama vloži tožbo za preživnino.

5 Če nameravam začeti postopek pred sodiščem, kako ugotovim, katero sodišče je pristojno?

Predlog sodišču, naj prisili starša k izvajanju preživninske obveznosti do mladoletnega otroka, se obravnava kot preživninska zadeva. V preživninski zadevi je treba vložiti tožbeni zahtevek na okrajnem sodišču, na območju pristojnosti katerega ima otrok stalno prebivališče. Če otrok nima stalnega prebivališča v Estoniji, se tožba vloži glede na stalno prebivališče toženca. Če toženec nima stalnega prebivališča v Estoniji, se tožba vloži glede na stalno prebivališče tožnika.

Za preživnino se lahko zaprosi tudi na podlagi hitrega postopka v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom (glej odgovor na vprašanje 3).

6 Ali moram kot prosilec uporabiti posrednika za začetek postopka pred sodiščem (npr. odvetnika, osrednji ali lokalni organ itd.)? Če ne, kakšen je postopek?

Za pridobitev preživnine za otroka na sodišču je treba vložiti tožbo, za katero ni nujno potrebna strokovna pravna pomoč ali storitve posrednika. Sodišče odredi plačevanje preživnine od datuma, ko je bila vložena tožba, na podlagi tožbe pa lahko odredi tudi, naj se preživnina plača za nazaj za največ eno leto pred vložitvijo tožbe.

Obrazec tožbenega zahtevka za plačilo preživnine za otroka je na voljo [tukaj](#).

7 Ali moram za začetek postopka plačati sodno takso? Če da, koliko ta znaša? Če so moja finančna sredstva nezadostna, ali lahko dobim brezplačno pravno pomoč?

Državna taksa se ne zaračuna, če se vloži tožba za izpolnitev preživninske obveznosti za mladoletnega otroka ali ponovni pregled prošnje za hitri postopek v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom za preživnino za otroka.

Za kritje stroškov postopka je mogoče zaprositi za državno pravno ali postopkovno pomoč.

Če oseba zaprosi za državno pravno pomoč, ji estonska odvetniška zbornica (Eesti Advokatuur) dodeli odvetnika. Njegova naloga je osebo zastopati in ji svetovati v postopku. Državna pravna pomoč je na voljo osebam, ki zaradi svojega finančnega stanja takrat, ko potrebujejo pravno pomoč, ne morejo plačati strokovnih pravnih storitev oziroma jih lahko plačajo le delno ali v obrokih ali se po plačilu pravnih storitev ne bi mogle več preživljati. Oseba, ki prejme državno pravno pomoč, s tem ni oproščena obveznosti plačila drugih stroškov postopka.

Več informacij o državni pravni pomoči je na voljo [tukaj](#).

Prošnjo za državno postopkovno pomoč za kritje stroškov postopka lahko vloži oseba, ki zaradi svojega finančnega stanja ne more plačati teh stroškov oziroma jih lahko plača le delno ali v obrokih. Obstajati mora tudi zadosten razlog za domnevo, da bo načrtovano sodelovanje v postopku uspešno.

Obrazec prošnje za postopkovno pomoč za fizično osebo ter poročilo o osebnem in finančnem stanju vložnika in družinskih članov sta na voljo [tukaj](#).

8 Kakšno preživnino običajno dodeli sodišče? Kako se izračuna znesek preživnine? Ali lahko sodišče svojo odločitev spremeni, če se spremenijo življenjski stroški ali družinske okoliščine? Če da, kako (npr. s pomočjo sistema samodejne indeksacije)?

Sodišče lahko odredi, naj se mladoletnemu otroku plačuje preživnina v obliki fiksnega ali spremenljivega zneska, pri čemer navede podlago za izračun zneska preživnine. Sodišča običajno odredijo mesečno plačevanje preživnine.

Do konca leta 2021 je bil najnižji znesek preživnine odvisen od minimalne plače. Mesečna preživnina za enega otroka tako ni smela biti manjša od polovice minimalne mesečne plače, ki jo je določila estonska vlada (najnižja preživnina je leta 2018 tako znašala 250 EUR na otroka, leta 2019 270 EUR, leta 2020 in 2021 pa 292 EUR).

Od 1. januarja 2022 pa najnižji znesek preživnine ni več odvisen od veljavne minimalne plače. Znesek preživnine določi sodišče glede na potrebe otroka, finančne zmožnosti staršev, morebitna prejeta nadomestila in število mladoletnih otrok, ki so del družine. Kot podlaga se uporabi polovični znesek povprečnih mesečnih stroškov preživljanja otroka (osnovni znesek preživnine znaša 209,20 EUR in se 1. aprila vsakega leta prilagodi v skladu s spremembo indeksa cen življenjskih potrebščin v preteklem letu).

Pri določitvi zneska preživnine se upoštevajo naslednje okoliščine: prihodki starša, ki je preživninski zavezanec. Praviloma se osnovnemu znesku dodajo 3 % povprečne mesečne bruto plače v Estoniji za prejšnje koledarsko leto. Ta dodatni znesek se ponovno izračuna 1. aprila vsako leto. Število otrok, ki so preživninski upravičenci, v isti družini. Ker so pri vzgoji več otrok hkrati mogoči skromni prihranki pri stroških (ponovna uporaba pohištva, oblačil, igrač itd.), je znesek preživnine od drugega otroka dalje za 15 % nižji od zneska preživnine za prvega otroka. Znesek preživnine se ne zmanjša v primeru več hkrati rojenih otrok ali otrok, rojenih več kot tri leta narazen.

Družinski dodatki. Pri določanju zneska preživnine se upoštevata otroški dodatek in – v skladu z različico zakona o družinskem pravu (perekonnaseadus), ki je začela veljati 1. februarja 2023 –, polovična vrednost dodatka za družine z več otroki. Če te dodatke prejema oseba, ki zahteva preživnino, se od zneska preživnine za vsakega

otroka odšteje polovica preživnine. Če pa te dodatke prejema oseba, ki plačuje preživnino, se ta znesek doda preživnini. Pri izdaji odločbe o preživnini se v skladu s spremembo izračuna tudi dodatek za družine z več otroki, čeprav se ta ne plačuje samo za skupne otroke istih zakoncev. Tako se v primeru sestavljene družine z dvema otrokoma iz prejšnjega razmerja, v kateri ima eden od staršev otroke tudi v novem razmerju, zaradi česar je družina upravičena do prejemanja dodatka za družine z več otroki, pri izračunu preživnine upošteva polovica tega dodatka. Ta dodatek se enakomerno razdeli med starša, ki prejema preživnino, in starša, ki plačuje preživnino, ter nato deli s skupnim številom otrok v družini, za katere družina prejema dodatek za družine z več otroki.

Skupno prebivališče otroka. Če otrok v enem letu prebiva pri staršu, ki je preživninski zavezanec, v povprečju vsaj sedemkrat po 24 ur na mesec, se znesek preživnine zniža sorazmerno s časom, preživetim pri staršu, ki je preživninski zavezanec. Če otrok pri vsakem staršu biva enako časovno obdobje, se lahko preživnina zahteva le na podlagi večjih potreb otroka, precejšnje razlike v dohodku staršev ali neenakomerne porazdelitve stroškov, povezanih z otrokom, med staršema.

Več informacij in izračun preživnine sta na voljo [tukaj](#).

Zneski, določeni s sodnimi odločbami pred 1. januarjem 2022, se ne znižajo samodejno. Če mora starš v skladu s sodno odločbo plačevati preživnino za mladoletnega otroka v znesku sedanje minimalne stopnje ali polovice minimalne mesečne plače, se bo ta znesek „zamrznil“ na stopnji iz leta 2021 (tj. 292 EUR na mesec), zato se znesek preživnine v primeru dodatnega zvišanja minimalne plače ne bo več zviševal.

Če je na podlagi sodne odločbe, izdane pred 1. februarjem 2023, starš dolžan plačevati spremenljiv znesek preživnine za mladoletnega otroka in je znesek preživnine odvisen od nihanja zneska dodatka za družine z več otroki, se znesek preživnine, določen na podlagi sodne odločbe, izračuna v skladu z oddelkom 101(5) različice zakona o družinskem pravu, ki je začela veljati 1. februarja 2023.

Sodišče lahko zviša in, če za to obstaja utemeljen razlog, tudi zniža najnižji znesek preživnine. Najnižji znesek preživnine, izračunan s formulo, določeno z zakonom, se lahko zviša na podlagi:

- dejanskih potreb otroka;
- dohodka vsakega od staršev;
- dejanske porazdelitve stroškov, povezanih z otrokom, med staršema.

Če je dohodek starša preživninskega zavezanca višji od povprečnega, se lahko osnova za izračun preživnine zviša za na primer 3 % dejanskega dohodka starša preživninskega zavezanca namesto povprečne mesečne bruto plače. Preživnina se lahko zniža le, če za to obstaja utemeljen razlog. Utemeljen razlog je med drugim nezmožnost starša za delo ali primer, ko ima starš drugega otroka, ki bi bil v primeru odreditve najnižjega zneska preživnine v finančno manj varnem položaju od otroka, ki prejema preživnino.

Če se znesek preživnine spremeni, začne to običajno veljati šele z dnem sprejetja odločbe, kar pomeni, da neplačanih preživnin za nazaj ni mogoče spremeniti.

Če za to obstaja utemeljen razlog, lahko preživninski upravičenec zahteva, naj se mu dovoli, da preživnino zagotavlja na drug način. Starša se lahko medsebojno sporazumeta o podrobni ureditvi načina izpolnjevanja preživninske obveznosti do otroka in določita, kako in v kakšnih presledkih naj se zagotavlja preživnina.

9 Kako in komu se plača preživnina?

Preživnina se običajno plačuje v rednih denarnih zneskih. Če za to obstaja utemeljen razlog, lahko preživninski zavezanec, ki mora plačevati preživnino za mladoletnega otroka, zahteva, naj se mu dovoli, da preživnino zagotavlja na drug način. Preživnino v obliki dodatka za preživljanje plačuje starš mladoletnega otroka, zlasti če ne živi z otrokom ali ne sodeluje pri njegovem varstvu in vzgoji. Preživnina se plačuje vnaprej za vsak koledarski mesec. Čeprav je prejemnik preživnine otrok, jo je treba običajno plačevati drugemu staršu. Neposredno otroku se lahko plačuje, če sta se tako dogovorila starša ali če je tako določeno v sodni odločbi.

10 Če preživninski zavezanec ne plača prostovoljno, kakšen postopek je potrebno sprožiti, da se ga prisili k plačilu?

Če je sodna odločba o preživnini začela veljati ali je izvršljiva takoj, vendar drugi starš ne izpolnjuje obveznosti, se je treba obrniti na sodnega izvršitelja. Če zavezanec v zahtevanem času ne izvede plačil, določenih v sodni odločbi, sodni izvršitelj na podlagi predloga osebe, ki je sprejela ukrepe za zavarovanje zahtevka, opravi vse potrebno za zaseg premoženja zavezanca. Za zaseg sredstev zavezanca je treba sodnemu izvršitelju predložiti sodno odločbo in predlog za izvršbo. V predlogu za izvršbo je treba navesti podatke o zavezancu in, če je mogoče, njegovem premoženju (stalno prebivališče, kontaktni podatki, znani podatki o premoženju). Če predlagatelj želi, da sodni izvršitelj uporabi vse zakonske možnosti za izterjavo dolga, je treba v predlogu za izvršbo navesti, da predlagatelj vlaga zahtevek za plačilo zoper zavezanca iz njegovega registriranega nepremičnega premoženja, premičnega premoženja in terjatev. V izvršilnem postopku ima preživnina za otroka prednost pred drugimi zahtevki, za zavarovanje preživninskega zahtevka pa je mogoče zaseči premoženje v večjih zneskih in na podlagi sodne odločbe za nedoločen čas začasno odvzeti naslednje pravice in prekiniti veljavnost naslednjih dovoljenj: lovskega dovoljenja, pravice do vožnje motornih vozil, orožnega lista, dovoljenja za nabavo orožja, dovoljenja za upravljanje plovil za rekreacijo in osebnih plovil, ribiškega dovoljenja.

11 Na kratko opišite vse omejitve izvrševanja, zlasti predpise o varstvu preživninskega zavezanca ter o prekluzivnih in zastaralnih rokih v vašem nacionalnem sistemu izvrševanja.

Oseba je oproščena preživninske obveznosti, če zaradi drugih obveznosti in svojega premoženjskega stanja ni zmožna zagotavljati preživnine drugi osebi, ne da bi s tem škodila svojemu običajnemu preživljanju. Ne glede na zgoraj navedeno starša nista oproščena preživninske obveznosti do svojih mladoletnih otrok. Sodišče lahko zavezanca prav tako oprosti preživninske obveznosti, omeji obdobje izvajanja obveznosti ali zniža preživnino, če je izjemno nepravilno zahtevati, naj se obveznost izvaja, na primer če je potreba preživninskega upravičenca po pomoči nastala zaradi njegovih nespametnih dejanj.

Nadomestilo za škodo zaradi neplačevanja preživnine in neizpolnjevanja obveznosti se lahko zahteva za nazaj za največ eno leto pred vložitvijo tožbe za preživnino pri sodišču. Zastaralni rok za plačilo preživnine kot preživninske obveznosti je deset let za vsako posamezno obveznost. Zastaralni rok začne teči konec koledarskega leta, v katerem zahtevek v zvezi s preživninsko obveznostjo postane izterljiv. Preživninska obveznost je osebna obveznost, ki preneha veljati s smrtjo upravičenca ali zavezanca; izjeme veljajo v zvezi s predplačili in pobotanimi zneski.

12 Ali obstaja organizacija ali organ, ki mi lahko pomaga v postopku pridobitve preživnine?

V čezmejnih preživninskih sporih lahko pomoč zagotovi osrednji organ, tj. služba za mednarodno pravosodno sodelovanje (rahvusvahelise justiitskoostöö talitus) oddelka za kazenskopravno politiko (kriminaalpoliitika osakond) pri ministrstvu za pravosodje (Justiitsministeerium).

Za [državno pravno pomoč](#) se lahko zaprosi ob vložitvi preživninskega zahtevka na sodišču. Ni posebnih organizacij ali organov, ki zagotavljajo pomoč v primeru nacionalnih preživninskih zahtevkov.

13 Ali lahko organizacije (vladne ali zasebne) namesto preživninskega zavezanca v celoti ali delno vnaprej plačajo preživnino?

Od 1. januarja 2017 ima starš, ki vzgaja otroka, pravico upravo za socialno zavarovanje (Sotsiaalkindlustusamet) zaprositi za državno preživnino za čas poteka sodnih in izvršilnih postopkov. Ta preživnina je začasna državna pomoč staršu, ki sam vzgaja in preživlja otroka. Država plačuje preživnino v imenu starša, ki je ne plačuje, pozneje pa od njega izterja denar. Pogoj za prejemanje državne preživnine je, da mora oseba sodišču predlagati plačevanje preživnine bodisi po hitrem postopku v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom bodisi s tožbo.

Preživnina otroku zagotavlja do 200 EUR mesečno.

Več informacij o zahtevi za preživnino je na voljo [tukaj](#).

14 Če sem v tej državi članici, preživninski zavezanec pa stalno prebiva v drugi državi:

14.1 ali lahko dobim pomoč organa ali zasebne organizacije v tej državi članici?

Za pridobitev preživnine v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 4/2009 je mogoče pridobiti pomoč službe za mednarodno pravosodno sodelovanje pri ministrstvu za pravosodje.

Za pridobitev preživnine v drugi državi je treba zahtevo za uvedbo postopka v preživninski zadevi predložiti službi za mednarodno pravosodno sodelovanje pri estonskem ministrstvu za pravosodje in pristojnemu organu zadevne druge države. Priložiti je treba kopijo otrokovega rojstnega lista ali sodne odločbe o ugotovitvi očetovstva. Če očetovstvo ni ugotovljeno, je to treba navesti v zahtevi, ki se pošlje drugi državi.

Obrazec zahteve je na voljo [tukaj](#).

14.2 Če je to mogoče, kako lahko stopim v stik s tem organom ali zasebno organizacijo?

Na službo za mednarodno pravosodno sodelovanje pri estonskem ministrstvu za pravosodje se lahko obrnete po telefonu na številki +372 54470031 in +372 58775692 ali po e-pošti na naslova central.authority@just.ee in keskasutus@just.ee.

15 Če sem v drugi državi, preživninski zavezanec pa je v tej državi članici:

15.1 ali lahko vložim zahtevek neposredno pri takem organu ali zasebni organizaciji v tej državi članici?

Zahtevek, ki ga vloži oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi, bo najbolje obravnavan, če se naveže stik z ustreznim organom v državi stalnega prebivališča, ta pa bo nato navezal stik z osrednjim organom pri estonskem ministrstvu za pravosodje.

15.2 Če je to mogoče, kako se lahko obrnem na ta organ ali zasebno organizacijo in kakšno pomoč lahko dobim?

Glej odgovor na vprašanje 14.1.

16 Ali to državo članico zavezuje Haaški protokol iz leta 2007?

Estonija je od 1. maja 2004 država članica Evropske unije, ki je ratificirala Haaški protokol iz leta 2007.

17 Če te države članice ne zavezuje Haaški protokol iz leta 2007, kateri predpisi se po pravilih njenega mednarodnega zasebnega prava uporabijo za preživninski zahtevek? Katera so relevantna pravila mednarodnega zasebnega prava?

Glej odgovor na vprašanje 16.

18 Kakšna so pravila glede dostopa do sodnega varstva v čezmejnih primerih v okviru EU, v skladu s strukturo Poglavlja V uredbe o preživninskih obveznostih?

V čezmejnih zadevah znotraj Evropske unije, ki zadevajo zahteve za preživnino, sta v skladu z Uredbo na voljo državna pravna pomoč in državna postopkovna pomoč. S tem se osebi v postopku zagotovi, da jo zastopa

strokovnjak z ustreznim pravnim znanjem, s kritjem stroškov postopka pa se ji omogoči dostop do sodnega varstva. Pravila, ki urejajo državno pravno in postopkovno pomoč, določajo, da se uporablja nacionalna zakonodaja, razen če je v Uredbi Sveta (ES) št. 4/2009 določeno drugače.

Načeloma veljajo za osebe, ki živijo v drugih državah članicah EU, enaka jamstva, kot veljajo za osebe s stalnim prebivališčem v Estoniji. Osrednji organ, tj. služba za mednarodno pravosodno sodelovanje pri ministrstvu za pravosodje, v čezmejnih preživninskih zadevah zagotavlja pravno pomoč in svetovanje ter tudi državno pravno in postopkovno pomoč v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 4/2009, v zvezi z deli, ki jih Uredba ne zajema, pa na podlagi nacionalne zakonodaje.

19 Kakšne ukrepe ta država članica sprejme za zagotovitev izvajanja dejavnosti iz člena 51 uredbe o preživninskih obveznostih?

Za čezmejno pravosodno sodelovanje je bila kot osrednji organ določena služba za mednarodno pravosodno sodelovanje pri ministrstvu za pravosodje. Tako je za pridobitev preživnine v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 4/2009 mogoče pridobiti pomoč službe za mednarodno pravosodno sodelovanje pri ministrstvu za pravosodje, ki vodi postopke v zvezi z mednarodnimi prošnjami za pravno pomoč.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

■ Zadnja posodobitev: 12/05/2025

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.